Dosarul nr. 2-24519/2020
12-2-7736-23092015

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

30 decembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Octavian Dvornic
Grefier Odajiu Daniela, Caraman Adriana, Matfei Eugenia

a examinat în sediul instanţei de judecată, în şedinţa de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către „S&S Construct" SRL, *****, intervenient accesoriu ***** privind repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională depusă de ***** către ***** cu privire la încasarea datoriei și cheltuielile de judecată,

a constatat

Argumentele participanților la proces

La 18 septembrie 2015 ***** a adresat instanței de judecată o cerere de chemare în judecată împotriva "S&S Construct" SRL și ***** solicitând repararea prejudiciului material în mărime de 300776 lei și a prejudiciului oral în mărime de 100 000 lei.

Potrivit programului integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza nominalizată a fost repartizată judecătorului Ruxanda Pulbere.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul centru din 09 noiembrie 2017 a fost dispusă efectuarea expertizei tehnice în construcție.

Prin încheierea Președintelui Judecătoriei Chișinău, Radu Țurcan din 04 decembrie 2020 s-a dispus redistribuirea prezentei cauzei, în legătură cu Decretul Președintelui R. Moldova nr.1847-VII din 20 noiembrie 2020 privind numirea în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău a judecătorului Ruxanda Pulbere.

În urma repartizării repetate, la 21 decembrie 2020, cauza civilă nominalizată a fost transmisă spre examinare judecătorului Octavian Dvornic.

Astfel, în motivarea acțiunii s-a indicat faptul că la 2 mai 2014 a fost încheiat cu pârâții "S&S Construct" SRL și ***** un contract de antrepriză, conform căruia pârâții în calitate de prestatori s-au obligat să execute lucrări de construcție a casei de locuit particulare în mun. Chișinău, str. Zarzăr, 8A, conform proiectului, cu respectarea normelor în construcție, iar reclamatul ***** s-a obligat să achite serviciile acordate.

În vederea informării asupra bunurilor și lucrărilor ce urmau a fi executate, pârâții i-au prezentat un deviz de cheltuieli, conform căruia fost apreciată valoarea lucrărilor și a materialelor de construcție la suma de 760 000 lei, care a fost ulterior transmisă în tranșe pârâților pentru executarea lucrărilor.

Se mai indică în acțiune faptul că, deși pârâții s-au obligat să respecte cerințele prescrise în proiectul de construcție a casei de locuit, precum și să ofere informații corecte și precise, dânșii

au prezentat informații incorecte privind volumul lucrărilor și materialelor utilizate, mărind volumul lucrărilor și a materialelor uzate.

Reclamantul mai notează că pârâții au indicat în devizul de cheltuieli lucrări de terasamente la groapa de fundație că a executat pozițiile 3,4,5, de facto aceste lucrări nu au fost realizate.

Susține că pârâtul a exagerat cantitatea de materiale utilizate. Acest fapt se reflectat la capitolul lucrări de betonare poz. 6 unde cantitatea este de 10 600 kg armaturi, de facto s-a utilizat 3 983 kg armaturi; la poziția 9 unde betonarea treptelor constituie conform devizului 44,000 m., de facto s-a utilizat 32,000 m.; la pct.10 conform devizului este indicat că sa utilizat 56,000 m2 strat hidroizolant, de facto s-a utilizat 45, 000 m2 de hidroizolant.

La capitolul construcția pereților despărțitori, conform poz. 11 din deviz este indicat 106, 700 m3 zidărie din blocuri de calcar, de facto s-a utilizat 75,000 m3; la poz. 12 este indicat conform devizului 35, 600 m3 zidărie din blocuri de calcar, de facto s-a utilizat 17,000 m3; la poziția 13 este indicat conform devizului 12, 880 m3 zidărie din cărămidă, de facto s-a consumat 4, 030 m3.

Reclamatul în acțiunea mai indică că pârâtul a majorat volumul materialelor la capitolul acoperiș. Astfel, conform poziției 16 din deviz, pârâtul a utilizat 250 m2 de învelitori din plăci din tablă amprentată (tip țiglă) de facto au fost utilizate 220 m2, de asemenea pârâtul a indicat la poziția 19 din deviz utilizarea a 71,430 m2 de lambriuri din lemn, de facto însă au fost folosite 60,000 m2.

Susține reclamatul că la toate acestea prestatorii de servicii au executat servicii necorespunzătoare și anume cu încălcări ale proiectului, au armat planșeul intermediar din armatură cu diametrul 8 mm, în timp ce proiectul prevede 2/3 parte cu diametrul 10 mm și 1/3 parte cu 8 mm, or a fost încălcat pasul între armături conform proiectului el fiind de 150 x 150 mm, de facto a fost executat cu pasul 250 x 300 ram. Această încălcare a avut în consecință micșorarea cantității materialelor dar și a calității portante a planșeului, fapt constatat în raportul expertului.

Prestatorii serviciilor au comis și alte încălcări, în special nu au instalat burlanele de scurgere a apelor pluviale, iar izolația la cald a fost înlocuită cu izolație plastic, care este mai ieftină.

Lucru necalitativ a fost prestat la lucrările hogeacului, unde sunt urme umede de apă, iar țigla metalică a acoperișului este găurită și apa străpunge în interiorul acoperișului.

Având în vedere cele enunțate și pentru ași apăra drepturile legale, a consultat un expert licențiat în domeniu, care a întocmit un raport de constatare privind calcularea valorii lucrărilor de construcție și montaj, executate de facto la casa de locuit de către pârât. Conform raportului întocmit valoarea lucrărilor de construcție și montaj de facto executate de pârâți constituie 459 224 lei, pe când a achitat conform devizului de calcul suma de 760 000 lei, adică cu 300 776 lei mai mult decât era necesar pentru lucrări.

Având în vedere cele menționate și cu referire la art.20 din Legea privind protecția consumatorilor, pretind la repararea prejudiciului cauzat din serviciile necorespunzătoare, pe care le estimează la sumă de 300 776 lei și a prejudiciului moral în valoare de 100 000 lei.

*Pe parcursul examinării cauzei, ***** a depus acțiune reconvențională împotriva lui* ***** cu privire la încasarea sumei în mărime de 311 862 lei ce constituie suma restantă la contractul de antrepriză din 02 mai 2014 și cheltuielile de judecată în mărime de 3 000 lei.(f.d.88-94, vol. I)

Referitor la cererea depusă de către ***** o consideră vădit neîntemeiată și urmează a fi respinsă, iar acțiunea reconvențională admisă. În motivarea acesteia a invocat că pretențiile formulate față de persoana juridică ”S&S Construct” SRL sunt vădit neîntemeiate, or potrivit contractului de antrepriză ”S&S Construct” SRL nu este parte contractantă și nu are careva tangențe la executarea lucrărilor de antrepriză a bunului imobil amplasat în mun. Chișinău str. *****, beneficiar *****.

Se indică în acțiunea reconvențională că la 2 mai 2014 între persoana fizică ***** în calitate de antreprenor și persoana fizică ***** în calitate de beneficiar a fost încheiat un contract de antrepriză.

Conform devizului local nr.1-2014, valoarea de deviz constituie suma de 768 720 lei. La încheierea contractului s-a convenit asupra sumei de 760 000 lei plus lucrările și materiale pentru construcția subsolului (care au fost efectuate la inițiativa lui *****) în mărime de 41 800 lei, iar în total asuma de 801800 lei.

De asemenea, pentru executarea prevederilor contractuale, antreprenorul a efectuat lucrări de construcție adăugătoare în mărime de 100 062 lei care includ : demolarea casei vechi cu excavatorul și transportarea gunoiului cu autocamionul –50 000 lei, săparea și transportarea solului provenit din lucrări de nivelare a terenului-26 650 lei, planificarea terenului mecanizată cu încărcătorul și transportarea pământului cu autocamionul în plus după terminarea construcției -16 000 lei, lucrări adăugătoare - 2779,5 lei, cheltuieli de transport și organizare -4632,5 lei. La solicitarea antreprenorului de a primi lucrările executate adăugător care au fost necesare fără a întrerupe procesul de producție și a semna devizul ***** s-a eschivat neîntemeiat.

Astfel costul total al lucrărilor constituie suma de 901862 lei, din care reclamantul a achitat doar suma de 590000 lei, rămânând dator cu suma de 311862 lei.

Pentru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, la data de 24 februarie 2015 a expediat în adresa pârâtului *****, o somație prin care a solicitat ca în termen de 10 zile din momentul recepționării somației să achite antreprenorului suma restantă în mărime de 311862 lei.

Prin răspunsul la somația din 24 februarie 2015, *****, recunoaște faptul că la cererea beneficiarului a fost mărit volumul de lucru (subsolul) fapt care nu a fost prevăzut în devizul de bază. La fel, în mod tacit, a recunoscut faptul îndeplinirii lucrărilor adăugătoare de către antreprenor în sumă de 100 062 lei, solicitând în acest sens argumentarea sumei nominalizate.

Conform devizului de îndeplinire adăugător a lucrărilor de construcție (copia devizului se anexează, beneficiarul a refuzat să-l semneze), au fost efectuate următoarele lucrări: 1) Demolarea casei vechi cu excavatorul și transportarea gunoiului cu autocamionul- 50 000 lei; 2) Săparea și transportarea solului provenit din lucrări de nivelare a terenului- 26 650 lei; 3)Planificarea terenului mecanizată cu încărcătorul și transportarea pământului cu autocamionul în plus după terminarea construcției- 16 000 lei; 4) Lucrări adăugătoare- 2779 lei 50 bani; 5) Cheltuieli de transport și organizare - 4632 lei 50 bani.

Astfel, susține că și-a onorat obligațiile asumate în baza contractului de antrepriză din 02 mai 2014, însă beneficiarul ***** ni și-a onorat obligațiunile asumate. Deși a recepționat lucrările executate de către antreprenor, inclusiv lucrările executate adăugător, ***** nu a achitat prețul convenit prin contract.

Prin încheierea judecătoriei Chișinău sediul central din 9 noiembrie 2017 s-a admis cererea lui ***** privind intervenirea în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului ***** și s-a introdus în procesul civil la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva ”S&S Construct” SRL și lui ***** cu privire la repararea prejudiciului și cererea reconvenţională depusă de către ***** împotriva lui ***** cu privire la repararea

prejudiciului material și moral ***** în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului *****.(f.d. 217-218, vol. I)

*Ulterior pe parcursul examinării cauzei reclamantul ***** a depus o cereri de majorare a cuantumului pretențiilor* din acțiune solicitând încasarea sumei în mărime de 28424 lei pentru lucrările de izolare hidrofugă, pereți, fundament și prelucrarea lemnului cu antiseptic cât și a prejudiciului material în mărime de 37 850 lei ce reprezintă costul raportului 3000 lei, costul expertizei 12600 lei, costul actelor de la ASP 1290 lei, taxa de stat 100 lei, executorul judecătoresc 2421 lei, costul gofrajelor 350795. Total cheltuieli de judecată 90907 lei.(f.d. 70-71, 173-174, vol.II)

În şedinţa de judecată reprezentantul reclamantului *****, avocatul Cașu Iulian a solicitat admiterea acțiunii cu încasarea din contul pârâților a sumei în mărime de 540 966 lei precum și în scopul asigurării acțiunii a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile lui ***** și S&S Construct" SRL. Totodată a solicitat respingerea acțiunii reconvenționale depuse de către *****

În ședința de judecată reprezentantul pârâților „S&S Construct" SRL și *****, avocatul Hriplivaia Valentina a solicitat respingerea acțiunii de bază și admiterea acțiunii reconvenționale, cu încasarea de la ***** a sumei de 311 862 lei ce reprezintă suma restantă în baza contractului de antrepriză din 02 mai 2014 și cheltuielile de judecată.

Intervenientul accesoriu ***** în ședința de judecată a solicitat admiterea acțiunii de bază și respingerea acțiunii reconvenționale depuse de către *****.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind și analizînd materialele cauzei şi apreciind pretenţiile formulate din acţiune în raport cu probele cauzei şi legislaţia ce guvernează speţa, instanţa de judecată ajunge la convingerea că acțiunea de bază depusă de către ***** împotriva „S&S Construct" SRL și ***** privind încasarea prejudiciului urmează a fi admisă parțial, iar cererea reconvențională depusă de către ***** împotriva lui ***** privind încasarea datoriei urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.118 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încât fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii.

Potrivit dispoziției art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea

aplicabilă soluț ionării pricinii și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) același articol, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu prevederile art. 241 alin.(1) Cod de procedură civilă.

Potrivit art. 9 alin.(1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

În şedinţă de judecată s-a stabilit cu certitudine faptul, că la 02 mai 2014, între persoana fizică ***** în calitate de antreprenor ***** în calitate de beneficiar a fost semnat un contract de antrepriză pentru executarea lucrărilor de construire a casei particulare în comuna Cruzești str. Romană 11-A mun. Chișinău, conform proiectului transmis de către beneficiar și cu cerințele normative în construcții, iar Beneficiarul se obligă să achite costul lucrărilor, potrivit devizului de cheltuieli, acceptat de ambele părți.

Potrivit pct. 2.1 din contract, părțile au prevăzut că termenul de executare a lucrărilor se stabilește pe o perioadă de3 luni de la data achitării avansului.

Potrivit pct. 3.1 al contractului, lucrările se execută la un preț de deviz stabilit și acceptat de ambele părți care constituie 760 000 lei, inclusiv TVA (f.d.27-9, vol.1).

Potrivit pct. 3.2 al contractului, volumul lucrărilor, prețul pentru o unicate de volum/suprafață, etapele de executare a lucrărilor precum și costul total al lucrărilor este indicat în Specificație -anexă la contract (Deviz).

Reclamantul prin prezenta acțiunea indică că partea pârâtă deși s-a obligat să respecte cerințele prescrise în proiectul de construire a casei de locuit, nu au executat lucrările corespunzător, mărind volumul lucrărilor și a materialelor uzate.

Potrivit art. 7 alin.(1) Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare.

Respectiv, în speță sunt aplicabile prevederile Codului civil în redacția de până la 01.03.2019 în vigoare la momentul încheierii de către părți a contractului din care rezultă obiectul prezentei acțiuni.

Astfel, potrivit art. 931 Cod civil (în vigoare la momentul încheierii contractului de antrepriză), antreprenorul sau prestatorul este liber în alegerea modului de efectuare a lucrărilor sau de prestare a serviciilor. Între antreprenor sau prestator şi beneficiar nu există nici o legătură de subordonare.

Conform art. 946 Cod civil, (1) Prin contractul de antrepriză o parte (antreprenor) se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părţi (client), iar aceasta se obligă să recepţioneze lucrarea şi să plătească preţul convenit.(2) Obiectul contractului de antrepriză poate fi atît producerea sau transformarea unui bun, cît şi obţinerea unor alte rezultate prin efectuarea de lucrări.

Conform art. 949 Cod civil (1) în cazul necesităţii depăşirii esenţiale a devizului, antreprenorul este obligat să informeze imediat clientul despre acest fapt. Nerespectarea unei astfel de obligaţii acordă clientului dreptul de a cere rezilierea contractului şi repararea prejudiciului cauzat sau eliberarea lui de obligaţia acoperirii cheltuielilor ce depăşesc devizul convenit.(2) Dacă depăşirea esenţială a devizului a fost imprevizibilă la încheierea contractului, antreprenorul are dreptul numai la cheltuielile suplimentare suportate, iar clientul este în drept să accepte această depăşire sau să ceară rezilierea contractului.

Conform art. 950 Cod civil, (1) antreprenorul este obligat să-l informeze pe client despre faptul că: a) materialul prezentat de client este inutilizabil sau necalitativ; b) viciile materialelor vor face ca produsul final să fie afectat de vicii; c) respectarea indicaţiilor clientului ameninţă trăinicia sau utilitatea lucrării; d) există alte circumstanţe care nu depind de antreprenor şi care ameninţă trăinicia sau utilitatea lucrării.(2) În cazul cînd antreprenorul nu execută obligaţia stipulată la alin.(1), clientul are dreptul să ceară repararea prejudiciului.

Conform art. 957 Cod civil, după executarea lucrării, clientul este obligat să recepţioneze lucrarea în modul, la locul şi în termenul stabilit de legislaţie sau de contract.(2) Recepţionarea este o declaraţie prin care clientul acceptă lucrarea, cu sau fără rezerve.(3) Recepţionării i se asimilează situaţia în care clientul nu preia lucrarea în termenul stabilit în acest scop de antreprenor.

Potrivit art.960 Cod civil, 1) Dacă lucrarea are vicii, clientul poate cere remedierea lor. Antreprenorul poate alege fie remedierea viciilor, fie efectuarea unei noi lucrări. (2) Antreprenorul suportă cheltuielile necesare remedierii, în special cheltuielile de transport, de deplasare, de muncă, precum şi preţul materialelor. (3) Antreprenorul poate refuza remedierea dacă este posibilă doar cu cheltuieli disproporţionate.

Potrivit art.964 Cod civil, Clientul care nu a cerut remedierea viciului după termenul corespunzător stabilit în acest scop de antreprenor şi nici nu a reziliat contractul poate doar reduce retribuţia cu o sumă corespunzătoare diminuării valorii lucrării din cauza viciului.

Conform art. 966 Cod civil, (1) După recepţionarea lucrării, clientul este obligat să plătească retribuţia convenită de părţi, dacă legislaţia sau contractul nu prevăd plata în rate, sau în alt mod. (2) Clientul are dreptul să reţină din retribuţie o sumă suficientă pentru a acoperi rezervele pe care le-a făcut la recepţionare privind viciile lucrării, pînă vor fi făcute reparaţiile sau corecţiile necesare. (3) Clientul nu-şi poate exercita dreptul stipulat la alin.(2) dacă antreprenorul acordă suficiente garanţii executării obligaţiilor sale.

Revenind la laz, instanța de judecată notează că potrivit devizului Ofertă, costul lucrărilor și cheltuielilor pentru casa de locuit particulară Duplex or Chișinău str. Zarzar 8a constituie 760 254 lei.(f.d 30-21,vol I)

Prin acțiunea înaintată reclamantul invocă achitarea pentru serviciile de construcție a casei de locuit din or. Chișinău str. Zarzar 8a conform devizului de calcul suma de 760 000 lei, prezentând astfel la materialele cauzei copii ale devizelor de calcul nr. 1-2014, în care sunt indicate anumite plăți în lei precum și unele lucrări de construcții.(f.d. 32-40)

Fiind audiată în cadrul ședinței de judecată martorul Adauge Cristina a declarat că tatăl, *****, i-a găsit compania S & S Construct și i-a propus să construiască casa la firma respectivă. Nu cunoștea detalii, a fost la oficiu și a făcut cunoștință cu ***** care s-a prezentat administratorul companiei și i-a făcut o ofertă de preț și un deviz de cheltuieli cu o suma de 760 000 lei, au semnat contract și au început lucrările. După încheierea contractului privind construcția casei a fost sunată de două ori de către *****, din motiv că trebuia să plătească lucrătorii de urgență personal a transmis către Sergiu care este un lucrător a lui ***** în două tranșe sume a câte 40 000 lei, la transmiterea banilor careva recipise nu au fost eliberate. Banii erau solicitați de către ***** pe motiv că urgent trebuie să achite lucrătorii.

Prin declarațiile oferite de către partea părîtă atît în cadrul ședinței de judecată cît și prin acțiunea reconvențională ***** a recunoscut faptul că a recepționat de la reclamant suma de 590 000 lei pentru executarea lucrărilor de construcție a casei, totodată faptul dat fiind indicat și în ordonanța procurorului din cadrul urmăririi penale prin care ***** fiind audiat a comunicat că a primit de la ***** în total suma de 590 000 lei.

Ca urmare, instanța nu va lua în considerare înscrisurile anexate la materialele cauzei ce probează recepționarea mijloacelor bănești în mărime totală de 760 000 lei,(f.d. 37-40), or în înscrisurile date sunt efectuate corectări, precum și în conținutul Ordonanței Procuraturii mun. Chișinău din 22 iunie 2027 fiind indicat că, conform raportului de expertiză nr.34/12/1-R-367-368 din 08.02.2016 - inscripțiile manuscrise 60.000 lei, 40.000 lei, 100.000 lei, 70.000 lei. 560.000, 30.000, 590.000, de pe fila nr.3 a actului „Diviz local nr. 1-2014" anexa nr.1 ; - inscripțiile manuscrise care încep și finisează cu "La data de 22.09.2014 sunt achitate 760 000 lei Hidroizolația, scări, zidărie Adauge", de pe aversul filei nr.3 a actului „Diviz local nr. 1-2014" anexa nr.2; - inscripțiile manuscrise care încep și finisează cu „Construcția beciului 15 000 lei suplimentare în suma de 17 232 Marlean. Cet. Adage Dan, de pe reversul, filei nr.3 a actului „Diviz local nr.1-2014" anexa nr.2, în litigiu, au fost executate probabil nu de către însuși cet. ***** ale cărui mostre de scris/semnături sunt prezentate, ci de o altă persoană. Semnăturile plasate în dreptul numelui "Merlean" de pe aversul/reversul, filei nr.3 a actului „Diviz local nr. 1-2014" anexa nr.2, în litigiu, au fost executate nu de către cet. *****, dar de o altă persoana. A stabili – "Au fost oare semnăturile plasate în dreptul numelui ,Adauge de pe aversul/reversul, filei nr.3 a actului „Diviz local nr.1-2014" anexa nr.2", în litigiu executate de către cet. *****, nu este posibil. Conținutul inițial al înscrisului manuscris și anume inscripția cifrică actuală 760 000 lei a fost modificat prin adăugire de grame suprapus gramelor inițiale în inscripția actuală "760 000 lei", a fost retușată cifra „3" cu ulterioară înscriere a cifrei actuale „6". Conținutul inițial "730 000 lei". A stabili vechimea inscripțiilor manuscrise și anume inscripția actuală "760 000" plasată pe aversul filei nr.3 a actului „Diviz local nr.1-2014" anexa nr.2, cît și a modificărilor efectuate, adică-au fost ele executate (modificate) la data indicată în act, anterior sau posterior perioadei de timp indicate în conținut - nu este posibil.

Conținutul inițial al înscrisului manuscris și anume - inscripția cifrică actuală "760 000 lei" a fost modificat prin adăugire de grame suprapus gramelor inițiale. În inscripția actuală "760 000 lei" .a fost retușată cifra „3" cu ulterioară înscriere a cifrei actuale „6". Conținutul inițial „730 000 lei". În inscripția cifrică "760 000 lei" inițial a fost scrisă cifra „3" apoi retușată în cifra „6".

A răspunde la întrebarea – "Cine a executat modificările în înscrisul manuscris sub forma de cifre, de pe "Deviz local nr. 1-2014", anexa nr.2 pe fila nr. 3, „760 000 lei" și „Cine este autorul textului inițial de pe înscrisul manuscris sun formă de cifre, de pe Deviz local nr. 1-2014", anexa nr 2 pe fila 3, "760 000 lei, în litigiu adica au fost ele oare executate de către ***** nu este posibil.(f.d.199-210)

La caz, instanța notează că potrivit raportului de constatare tehnico -științifică nr. 126 din 23 martie 2015, întocmit de către expertul CNEJ ; Oleg Mocanu, s-a constatat că conform calculelor din Anexa nr. 1 Deviz Local nr. 1-2014), valoarea lucrărilor de construcție și montaj, executate de -facto la casa de locuit particulară Duplex or. Chișinău str. Zarzar 8a, de către ***** (antreprenor), la momentul de față conform datelor proprietarului și cercetării la fața locului constituie 459 224,29 lei, (f.d 7-17, vol I)

De asemenea se atestă că în raportul de expertiză judiciară nr. 2574-2587/29.10.20 din 26 ianuarie 2021 fiind menționat faptul că cantitatea, costul materialelor de construcție utilizate și manopera lucrărilor demarate la bunul imobil casa de locuit individuală lit."02" amplasată pe terenul înregistrat cu nr. cadastral 0100120.480, cu adresa mun. Chișinău sector Botanica, str. Valentin Zarzăr nr.8a, depistate de către expert în baza cercetării la fața locului, prin metoda vizuală și corespunzător procesului tehnologic de execuție la perioada executării corespunde datelor din Raportul de constatare tehnică -științifică nr. 126 din 23 martie 2015 în valoare de 459 224,29 lei.(f.d 14-39, vol. II)

La fel, instanța notează că în Raportul de expertiză judiciară nominalizat fiind indicat, ca urmare a analizei cantității, costului, volumului materialelor și manoperei calculate la lucrările demarate la bunul imobil, aprobate prin metoda măsurărilor fizice a lucrărilor executare de facto lui compararea lor cu datele din documentele prezentate de către ordonator (Devizul Local nr. 1-2014 (fila 32-40 a dosarului civil nr.3625/25), corespundator Regulamentului privind exercitarea controlului utilizării investițiilor în construcții cu finalizarea și întocmirea raportului de control se constata efectuarea lucrărilor constructive corespunzător Raportul de constatare tehnică - științifică nr. 126 din 23 martie 2015 dar cu abateri de la datele indicate în devizul de cheltuieli pagina 32-40 a dosarului.

Ca urmare, ținând cont de faptul că ***** a recunoscut că a primit de la partea reclamantă suma de 590 000 lei, instanța găsește necesar de a încasa de la pârâtul ***** diferența achitată în plus în mărime de 130 775,71 lei, respingând celelalte capete de cerere ale reclamantului privind încasarea încă a sumei de 37 850 lei, pentru remedierea viciilor depistate, dat fiind faptul că partea reclamantă nu a prezentat careva înscrisuri ce ar atesta că a suportat aceste cheltuieli în vederea remedierii unor lucrări, ceea ce constituie e cerință neprobată și din partea reclamantului ar fi o îmbogățire fără justă cauză.

Suplimentar instanța notează că suma de 37 850 lei a fost calculată de către partea reclamantă, fără a prezenta unele probe certe, limitându-se la prezentarea unui diviz pentru lucrări de construcție în or. Chișinău str. V Zarzăr 8 a, întocmit de către reclamantul *****, în baza unor surse de pe site-urile unor firme și care a fost întocmit conform prețurilor la data de 25.12.2024.(f.d.175, vol. II)

Ca urmare, suma necesară pentru lucrările de remediere a neconformităților solicitate în mărime de 37 850 lei, instanța nu găsește temei de a o încasa din același motiv și că expertul în raportul său nu a motivat strica necesitate de a executare lucrărilor de izolare hidrofugă, pereți, fundament și prelucrarea lemnului cu antiseptic pentru a lichida unele neconformități, dar a constatat că elementele șarpantei acoperișului s-au montat cu abateri de la procesul tehnologic de execuției și anume lipsa prelucrării materialului antiseptic de două ori. De facto s-a utilizat material antiseptic de culoare galbenă parțial.

Mai mult ca atât, în raport de expertiză nominalizat fiind indicat că costul lucrărilor de izolarea nu poate fi determinat în lipsa indicării materialului ce stă sau a stat la baza lucrărilor solicitate.(f.d 28, vol. II)

Suplimentar instanța notează că lucrările de izolare hidrofugă nu au fost indicate în devizul local nr. 1-2014, iar mențiunea indicat în pct. 5 de pe verso la f.d 27 vol II, instanța nu o poate lua în considerație, ori această inscripție manuscrisă ”hitroizolație” nu atestă materialele utilizate, volumul, locul lucrării de izolare (pereți interior/exteriori, scări, acoperiș, etc.) ce urma a fi executată de către antreprenor în timpul efectuării lucrărilor de construcție a casei de locuit din str. str. V Zarzăr 8 a.

În atare circumstanțe, instanță respinge cerința reclamantului de încasare a sumei de 37 850 lei ca fiind neîntemeiată.

Prin acțiunea înaintată, *****, mai solicită și încasarea de la pârâți, în mod solidar, a prejudiciului moral estimat la 100 000 lei cât și a cheltuielilor de judecată.

Conform art.1422 Cod civil (în vigoare la momentul înaintării acțiunii), în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferinţe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de legislaţie, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin echivalent bănesc.

Norma prevăzută la art. 1423 Cod civil, statuează că mărimea compensaţiei pentru prejudiciul moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie al autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această compensare poate aduce satisfacţie persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

Instanța menționează că prejudiciul moral poate fi definit ca o totalitate de suferinţe fizice şi psihice (morale) ce le suportă persoana în urma acţiunilor ilicite săvîrşite de autorul prejudiciului, iar prejudiciul moral se compensează numai atunci cînd a fost cauzat prin fapte ce lezează drepturile personale nepatrimoniale ale persoanei vătămate. Rezultă că există un raport direct între natura valorilor lezate şi natura prejudiciului. Astfel, prejudiciul este moral numai dacă este urmarea încălcării unor valori de aceeaşi natură. Numai în cazurile expres prevăzute de lege se admite compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale.

Totodată instanța reiterează că prejudiciul moral se compensează dacă fapta ilicită care a adus atingere drepturilor patrimoniale a fost culpabilă.

În acest sens instanţa remarcă, că reclamantul nu a prezentat probe concludente, care ar demonstra faptul pricinuirii prejudiciului moral deaosebit, întinderea suferinţelor psihice suportate de acesta, gravitatea acestor suferinţe, consecinţele negative cu caracter nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective.

Instanţa subliniază, că în cazul încasării unei compensări pentru prejudiciului moral suportat, important şi necesar este însuşi faptul despăgubirii pentru prejudiciul moral suferit, dar nu cuantumul acestei despăgubiri, care în cazul dat are un rol subsidiar.

Prin urmare, la determinarea cuantumului despăgubirii pentru prejudiciului moral instanţa de judecată urmează să aprecieze ce a pierdut persoana vătămată pe plan fizic, psihic, social, profesional şi familial din ceea ce ar însemna o viaţă normală pentru această în momentul respectiv, dar şi în viitor în societatea respectivă şi toate aceste împrejurări urmează a fi luate în consideraţie de către instanţa de fond la evaluarea daunei morale. Instanţa urmează să ia în vedere şi personalitatea reclamantului atunci când determină cuantumul prejudiciului cauzat.

La determinarea prejudiciului moral instanţa urmează să respecte şi criteriu echităţii, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciului moral trebuie să fie juste, raţionale, echitabile, adică în aşa fel trebuie stabilite încât să asigure efectiv o compensare suficientă şi nicidecum exagerată a prejudiciului moral cauzat.

Toate aceste circumstanţe sânt relevante pentru determinarea corectă a cuantumului sumei necesare pentru compensarea prejudiciului moral.

Luând în considerație faptul că reclamantul în urma acțiunilor pârâtului, de mai mulți ani casa de locuit din str. V*****, construită în baza contractului antrepriză încheiat cu pârâtul *****, nu este finalizată, precum și faptul că de atâția ani se judecată cu pârâtul, suportând suferințe psihice, ținând cont și de conținutul contractului încheiat între părți, termenul de finalizare a lucrărilor, executarea lucrărilor necorespunzătoare, instanța ajunge la convingerea de a încasa prejudiciul moral în beneficiul reclamantului în mărime de 10 000 lei, care în opinia instanței este unul real și rezonabil.

Prin acțiunea înaintată reclamantul mai solicită și încasarea cheltuielilor de judecată, compuse din cheltuielile pentru achitarea taxei de stat, efectuarea expertizei și cheltuieli de asistență juridică

Astfel, în conformitate cu art.82 Cod de procedură civilă cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

Potrivit art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă statuează că, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată.

Corespunzător, în situația în care a fost admisă parțial acțiunea, iar la depunerea cererii a fost achitată taxa de stat în mărime de 100 lei, confirmate prin ordinul de plată din 16 septembrie 2015 (f.d 6, vol I), instanța de judecată consideră justificat și temeinic încasarea de la ***** cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli privind achitarea taxei de stat în mărime de 100 lei.

Potrivit art. 98 Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecatăe.În caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. Dacă acţiunea a fost admisă parţial, iar pârâtul este scutit de plata cheltuielilor de judecată, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă se încasează la buget de la reclamant, dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată, proporţional părţii respinse din acţiune.

În altă ordine de idei se reține că potrivit art. 85 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă ,(în vigoare la data depunerii acțiunii) de taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc reclamanţii în acţiunile de protecţie a drepturilor consumatorilor.

Astfel, la etapa depunerii cererii de chemare în judecată ***** a fost scutit de la plata taxei prin efectul Legii privind protecția consumatorilor.

Respectiv, se impune încasarea din contul ***** în beneficiul Statului, a taxei de stat în mărime de 3923,27 (trei mii nouă sute douăzeci și trei, 27) lei, pentru capătul de cerere cu caracter patrimonial calculat, potrivit art. 3 pct. 1) lit. a) din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03.12.1992, (în vigoare la data depunerii acțiunii), potrivit căruia cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, se impun cu taxă de stat în mărime de 3% din valoarea acţiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 270 lei şi nu mai mult de 50000 lei de la persoanele juridice, iar pentru cererile de chemare în judecată cu caracter nepatrimonial 500%.

Referitor la cheltuielile suportate de către reclamant pentru efectuarea expertizei și cheltuieli de executare, instanța reține că potrivit art. 90 alin (1) lit. g), h) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte, cheltuielile de efecture a expertizei, cheltuielile de executare a actelor judiciare.

Astfel potrivit ordinului de încasare nr. 2 din 20 ianuarie 2015, reclamantul a suportat cheltuieli în mărime de 3000 lei, în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico - științifică nr. 126 din 23 .03 .2015 (f.d.188 vol II)

Potrivit ordinilor de plată din 26 și 27 octombrie 2015, reclamantul a suportat cheltuieli în mărime totală de 640 lei, în legătură obținerea extraselor de la ASP. (f.d.179-180 vol II)

Potrivit ordinilor de plată din 25 și 26 iulie 2018 reclamantul a suportat cheltuieli în mărime totală de 12600 lei, în legătură cu efectuarea raportului de expetiză judiciară (f.d 181-182, vol II)

Potrivit ordinului de încasare din 30 octombrie 2015 reclamantul a suportat cheltuieli în mărime de 2421 lei, în legătură cu efectuarea acțiunilor executorului judecătoresc în vederea aplicării sechetrului (f.d 183,vol II)

Conform art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Corespunzător, potrivit art.96 alin.(1^1) Cod de procedură civilă, cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Reieșind din norma citată supra și raportată la speță, instanța remarcă că, pe parcursul examinării litigiului reclamantul ***** a fost asistat și reprezentat în instanța de judecată de către avocatul Cașu Iulian ce acționează în temeiul mandatului nr. 1574581 din 30 iunie 2021. (f.d 113, vol. II)

Corespunzător la cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei confirmate prin ordinul de plată seria GL 324423 din 28.09.2024 (f.d 192, vol II), instanța ține să menționeze că la determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, prezintă relevanță și jurisprudența CtEDO.

La caz, pentru a verifica caracterul echitabil al sumei compensatorii, instanța va analiza rezonabilitatea și necesitatea cheltuielilor de asistență juridică prin prisma complexității cauzei, dificultății întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportului avocatului la soluţionarea cauzei, timpului şi muncii depuse de avocat.

La fel, pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa; faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză.

Potrivit pct.15 al Recomandării Consiliului Uniunii Avocaţiilor din 30.03.2012 privind cuantumul onorariilor avocaţiilor şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică, pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Conform pct.21^1 a hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica aplicării de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile nr. 25 din 28.06.2004, soluţionînd cererile de restituire a cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată, instanţele vor reţine următoarele: Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a. dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b. copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; c. listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

La caz, instanța reținând dovada achitării onorariului avocatului, complexitatea cauzei, lipsa noutății şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, rezultatul obţinut, precum și faptul că cauza respectivă a fost examinată în procedură contencioasă care necesită prezența avocatului în

ședința de judecată, instanța, admite cererea reprezentantului reclamantului și va încasa suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, care este una reală, necesară şi rezonabilă.

Ca urmare, reieșind din înscrisurile anexate la materiale cauzei, instanța va dispune încasarea din contul pârâtului în beneficiu reclamantului a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat, cheltuieli de executare, cheltuieli pentru efectuarea expertizelor, cheltuieli de asistență juridică în mărime totală de 23761 lei.

Ce ține de solicitarea privind încasarea în mod solidar de la pârâții ”S&S Construct” SRL și ***** a prejudiciului material cât și moral, instanța menționează că potrivit art. 796 Cod civil prevede că, dacă doi sau mai mulţi debitori datorează o prestaţie în aşa fel încît fiecare este dator să efectueze întreaga prestaţie, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sînt legaţi solidar.

Potrivit art. 796 Cod civil, o obligaţie solidară nu se prezumă, ci se naşte prin act juridic sau prin lege.(2) Atunci cînd se cer despăgubiri pentru neexecutarea unei obligaţii indivizibile, debitorii sînt ţinuţi solidari pentru plată în folosul creditorului.

În speță instanța reține că din conținutul contractului de antrepriză din 02.05.2014 se atesta că deși acesta a fost tipărit pe un exemplar de contract cu logoul firmei ”S&S Construct” acesta este semnat și încheiat cu antreprenorul ***** în calitate de persoană fizică, careva ștampilă a societății ”S&S Construct” SRL nefiind aplicate. (f.d.29, vol I)

Suplimentar instanța notează că în Ordonața Procuraturii mun. Chișinău din 22 iunie 2017 fiind indicat că conform Actului inspectării efectuate la ”S&S Construct” SRL pe aspectele expuse în ordonanța din 24.11.2015 s-a constatat că: ”Inspectarea relațiilor contractuale între Societate și cet. ***** a stabilit că în registrele de evidență nu figurează nici un contract de antrepriză încheiat între părți, pentru construcția casei de locuit de către Societate în persoana directorului *****, în beneficiul cet. *****. La fel, conform explicațiilor administratorului societății, dlui *****, contractul de antrepriză din 02.05.2014 pentru construcția casei de locuit, semnat de cet. *****, a fost semnat de cet. ***** în calitate de persoană fizică și nu în calitate de persoana juridică SRL ”S&S Construct”. La fel contractul de antrepriză din 02.05.2014, anexat la Ordonanța din 24.11.2015, nu are aplicata ștampila societății. Verificarea operațiunilor de casă și bancare la Societate pe perioada 07.09.2012 – 09.12.2015, nu a stabilit careva încasări de la cet.*****.

La fel în perioada menționată, de către cet. ***** nu au fost depuse careva mijloace bănești în casieria Societății sau la contul bancar, care ar proveni din achitarea de către ***** a plăților pentru construcția casei de locuit. Astfel, conform datelor evidenței contabile, la Societate, nu au fost stabilite careva relații economico-financiare între persoana fizică ***** și SRL ”S&S Construct”.(f.d.204, vol I)

Corespunzător, instanța subliniază că, nefiind dovedită existența unei obligații, debitorului nu i se poate invoca neexecutarea obligației cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Prin urmare reieșind din înscrisurile anexate la materialele cauzei instanța de judecată nu a reținut careva probe veridice, certe și concludente din care ar rezulta cu certitudine obligația pârâtului ”S&S Construct” SRL față de *****.

În baza celor constatate, instanța de judecată conchide că, cel care formulează o pretenție trebuie să o și dovedească.

Totodată instanța de judecată reține că agentul economic, care acționează în tranzacție în calitate de antreprenor, reprezintă al doilea actor principal al tranzacției, care este responsabil pentru predarea obiectului și a serviciilor furnizate, semnarea facturilor fiscale emise ce atestă recepționarea plăților pentru lucrarea efectuată, sau respingerea acestora cu indicarea obligatorie

a motivului. În funcție de faptul emiterii deciziei cu privire la factura fiscală din partea antreprenorului (acceptarea sau respingerea) tranzacția economică va fi considerată finisată sau anulată/respinsă.

În asemenea circumstanțe, instanța conchide că mijloacele bănești achitate de către ***** nu au fost recepționate de către S.R.L."S&S Construct", nefiind emise careva facturi fiscale, astfel reclamantul a avut posibilitate de a proba contrariul prin mijloacele de probă admisibile de Codul de procedură civilă.

La caz, instanța de judecată menționează că, reclamantului i s-a oferit posibilitatea de a se folosi de mijloacele procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, or, nu a făcut uz de acest drept oferit și respectat pe tot parcursul examinării speței, iar, descrierea de către reclamant în cererea de chemare în judecată a circumstanțelor de fapt a cauzei, cât și a pretențiilor formulate împotriva pârâtului urmează a fi făcută în modul în care va permite instanței de judecată să sesizeze corect circumstanțele de fapt a cauzei, să excludă inexactități cu sens dublu.

Ca urmare instanța ajunge la concluzia că cerința reclamantului ***** privind încasarea prejudiciului material și moral din contul pârâtului „S&S Construct" SRL urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Din materialele cauzei rezultă că prin încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, judecător Ruxanda Pulbere nr. 12-2-7736-23092015 din 07 octombrie 2015, în vederea asigurării acțiunii de puse de către AdFauge Dan împotriva „S&S Construct" SRL și ***** s-a dispus aplicarea sechestrului pe unitățile de transport: excavator CASE 580SLE, anul fabricării 2002, certificat tehnic de înmatriculare AB 110635 din 25.09.2013, nr. de înmatriculare CI 595 și excavator Caterpillar 438 CAWS, anul fabricării 1998, certificat tehnic de înmatriculare AB 115002 din 22.01.2014, nr. de înmatriculare CI 833, înmatriculat după "S&S Construct" S.R.L.(f.d. 48,vol.I)

Potrivit art. 180 alin.(1-3) Cod de procedură civilă, (1) Măsura anterioară de asigurare a acţiunii poate fi anulată la cererea pîrîtului de către instanţa care a ordonat măsura de asigurare ori de instanţa în a cărei procedură se află cauza. (2) Anularea măsurii anterioare de asigurare a acţiunii se soluţionează în şedinţă de judecată. Participanţilor la proces li se comunică locul, data şi ora şedinţei. Neprezentarea lor repetată însă nu împiedică examinarea problemei. Încheierea judecătorească privind anularea măsurilor de asigurare a acţiunii poate fi atacată cu recurs. Recursul împotriva încheierii de anulare a măsurilor de asigurare a acţiunii sau de substituire a unei forme de asigurare cu o alta suspendă executarea încheierii.(2^1) Anularea măsurilor de asigurare a acţiunii se dispune de instanţa de judecată odată cu pronunţarea asupra fondului printr-o hotărîre de respingere a acţiunii. Reglementările referitoare la caracterul definitiv al actului judecătoresc prin care se soluţionează fondul sînt aplicabile integral şi asupra prevederilor referitoare la măsurile de asigurare.(3) În cazul respingerii acţiunii, măsurile anterioare de asigurare a acţiunii se menţin pînă cînd hotărîrea judecătorească devine definitivă. În cazul admiterii acţiunii, măsurile anterioare de asigurare îşi păstrează efectul pînă la executarea hotărîrii judecătoreşti

Luând în considerare că prin prezenta hotărărea instanța a respins cerințele reclamatului ***** împotriva pârâtului „S&S Construct" SRL, instanța consideră oportun a dispune anularea măsurilor de asigurare a acţiunii aplicate în privința pârâtului "S&S Construct" SRL şi a ridică sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Botanica nr. 12-2-7736-23092015 din 07 octombrie 2015.

Totodată, reieșind din esența litigiului precum și din solicitările din pledoarii a reclamatului ***** privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, instanța de judecată notează că în conformitate cu art.174 Cod de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa poate lua măsuri de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

Potrivit art. 175 alin (1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

Astfel, în limitele argumentelor invocate, din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că, neluarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar crea dificultăţi sau ar face imposibilă executarea hotărâri judecătoreşti, motivat pe existenţa temeiurilor constatate mai sus, fapt ce va putea antrena responsabilitatea Statului pentru imposibilitatea de executare a hotărârii judecătoreşti, reținându-se acest context, și Jurisprudenţa CEDO care declară faza executării, ca fiind fază a procesului civil, cu rigorile aplicabile unei faze procesuale.

Potrivit hotărîrii Curţii Europene pronunţată pe cauza Banca Vias contra Moldovei din 06.11.2007, în care Curtea a constatat violarea de către Republica Moldova a art. 6 paragraf 1 a Convenţiei pentru imposibilitatea de executare a hotărîrii judecătoreşti pronunţate în favoarea reclamantului, din motivul omisiunii instanţei de judecată de a aplica măsuri de asigurare, notând că „statul are obligaţia pozitivă să organizeze un sistem de executare al hotărîrilor judecătoreşti care să fie efectiv atât în drept, cât şi în practică, precum şi să asigure executarea acestora fără întârzieri necuvenite. Atunci când autorităţile sunt obligate să acţioneze pentru executarea unei hotărîri judecătoreşti si nu o fac, inacţiunea lor poate angaja responsabilitatea statului în temeiul art. 6 alin. (1) a Convenţiei” .

Ca urmare, reieșind din esența litigiului precum și pornind de la solicitările invocate de reclamant în susținerea cerinței privind asigurarea acțiunii, instanța consideră justificat a admite parțial solicitarea și va aplica sechestru pe bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești ce aparțin pârâtului ***** IDNP 2000034041615 în limita valorii de 168459,98 (una sută șaizeci și opt mii patru sute cincizeci și nouă, 98) lei.

În rest solicitarea privind aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtului ”S&S Construct” SRL, instanța o va respinge ca fiind neîntemeiată.

*Referitor la acțiune reconvențională depusă de către ***** către* ***** privind încasarea datoriei în sumă de 311 862 lei, instanța reține următoarele circumstanțe

Potrivit art. 949 Cod Civil,(1) În cazul necesităţii depăşirii esenţiale a devizului, antreprenorul este obligat să informeze imediat clientul despre acest fapt. Nerespectarea unei astfel de obligaţii acordă clientului dreptul de a cere rezilierea contractului şi repararea prejudiciului cauzat sau eliberarea lui de obligaţia acoperirii cheltuielilor ce depăşesc devizul convenit. (2) Dacă depăşirea esenţială a devizului a fost imprevizibilă la încheierea contractului, antreprenorul are dreptul numai la cheltuielile suplimentare suportate, iar clientul este în drept să accepte această depăşire sau să ceară rezilierea contractului.

Potrivit art. 961 Cod Civil, dacă realizează o nouă lucrare, antreprenorul poate cere clientului restituirea lucrării afectate de vicii, conform dispoziţiilor privind rezilierea contractului.

Reieșind din conținutul același Raport de expertiză judiciară din 26 ianuarie 2021, care a stabilit costul real al materialelor de construcție utilizate, lucrărilor de construcție demarate la bunul imobil casă de locuit individuală amplasată în mun. Chișinău str. V.Zarzăr 8a în valoare de

459 224,29 lei, executate de către *****, nu poate fi admisă acțiunea reconvențională privind încasarea de la ***** pe lângă suma primită de 590 000 lei, suplimentar a sumei de 311 862 lei, dat fiind faptul că costul lucrărilor executate este mai mic decât suma primită deja de ***** și recunoscută de către ultimul.

Devizul de calcul, semnat de reclamant, în cazul din speță, urmează a fi apreciat critic, dat fiind faptul că nu este clar, conține inscripții manuscrise, corectări, nu are dată, este neclar motivul divergențelor cu contractul de antrepriză, care indica costul lucrărilor necesare de 760 000 lei, însă reclamantul reconvențional invocă prețul contractului de 801800 lei, că nu au fost efectuate corespunzător toate lucrările indicate în devizul de calcul, așa cum nu s-a întocmit între părți un act de primire-predare a lucrărilor, după cum prevede pct. 2.1 al contractului, odată ce achitările între părți sânt indicate pe același contract și anume 30 % - avans operațional la momentul semnării contractului, 30 % la finalizarea primei etape a lucrărilor (la solicitarea antreprenorului), 30% la finalizarea etapei a doua a lucorilor (la solicitarea antreprenorului), 10 % la momentul semnării actului de recepționarea a lucrărilor executate (f.d.27,vol.1).

Suplimentar instanța ține să noteze că ***** s-a limitat doar la indicarea pe devizul local nr. 1-2014 a unor lucrări și sume bănești, admițând unele corectări, contrar prevederilor contractului de antrepriză care statuează că achitarea pentru lucrările de construcții se efectuează în funcție de etapele de executare conform Specificației -anexă la contract.

De asemenea din conținutul devizului local, se atestă că sumele recepționate de către reclamantul reconvențional nu sunt indicate pentru care etapele de executare a contractului, precum și pentru care lucrări concrete au fost recepționate anumite mijloace bănești, or, în pct. 3.1 sunt specificate patru etape de achitare pentru lucrările executate.

Subsidiar instanța mai apreciază critic și devizul de îndeplinire adăugător a lucrărilor de construcții (f.d 98, vol I), în temeiul căruia reclamantul reconvențional ***** solicită încasarea plăților pentru lucrările de construcții adăugătoare (demolarea casei vechi, transportarea gunoiului, săparea și transportarea solului, planificarea terenului ect.) în mărime totală de 100 62 lei, or acest deviz nu a fost contrasemnat de către beneficiar, la fel acesta nu conține data când a fost întocmit.

La fel, lucrările respective se regăsesc și în devizul local nr.1-2014 (f.d. 32, 35, 38, vol I) și anume săpătura mecanică cu excavatorul, săpătura manuală de pământ în spații limitate, transportarea încărcăturilor cu autocamioane la distanță, iar careva mențiuni cu privire la demolarea unei case vechi în devizele întocmite inițial nu se regăsesc.

De asemenea instanța notează că din conținutul Ordonanței procuraturii mun. Chișinău oficiul Principal din 22 iunie 2017, ***** fiind audiat la organul de urmărire penală nu a menționat despre executarea cărorva lucrări de demolarea a casei vechi situată pe terenul unde urma să fi construită casa de locuit din str. Zarzăr 8a mun. Chișinău.

Ca urmare, instanța va respinge solicitările din acțiunea reconvențională depusă de către ***** către ***** cu privire la încasarea datoriei în mărime de 311 862 lei, ca fiind neîntemeiată probatoriu.

Referitor la cerințele din acțiunea reconvențională ***** privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța reține că în conformitate cu art. 94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În circumstanțele descrise, având în vedere că pretențiile formulate de către reclamantul pe acțiunea reconvențională ***** către ***** cu privire la încasarea datoriei s-au dovedit a fi neîntemeiate, instanța de judecată va respinge pretențiile referitor la încasarea cheltuielilor de judecată sub forma de cheltuielii de judecată în mărime de 3000 lei și cheltuielile de judecată privind achitarea taxei de stat, care sunt subsidiare acțiunii de bază (reconvenționale) și este determinată de admitere sau respingere acțiunii, ca fiind neîntemeiat.

În aceste circumstanțe, instanța investită cu examinarea litigiului diferit judecății nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul şedinţei de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

În baza celor constatate, instanța de judecată conchide că, cel care formulează o pretenție trebuie să o și dovedească.

În cazul din speţă, ***** și *****, au dispus de posibilitatea de a-şi expune şi argumenta poziţia, fiind respectate aceste principii, or pe parcursul examinării cauzei (aproape 9 ani), părțile au dispus de suficient timp pentru a-și adopta poziția de apărare și a prezenta probele necesare, de a efectua expertizele solicitate. Comportamentul părților, folosirea cu rea-credință a drepturilor procedurale de către părți, duce la tergiversarea nejustificată a examinării cauzei.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct.61, seria A, nr.288).

În conformitate cu prevederile art.238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de ***** către „S&S Construct” SRL, *****, intervenient accesoriu ***** privind repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la ***** în beneficiul lui ***** cu titlul de prejudiciu material suma de 130775,71 (una sută treizeci mii șapte sute șaptezeci și cinci, 71) lei; cu titlul de prejudiciu moral suma de 10000 (zece mii) lei; cu titlul de cheltuielile de judecată suma de 23761 (douăzeci și trei mii șapte sute șaizeci și unu).

În rest, pretențiile din cererea de chemare în judecată depusă de ***** către „S&S Construct” SRL, *****, intervenient accesoriu ***** privind repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată, se resping ca neîntemeiate.

Cererea reconvențională depusă de ***** către ***** cu privire la încasarea datoriei și cheltuielile de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la ***** în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 3923,27 (trei mii nouă sute douăzeci și trei, 27) lei.

Se anulează măsura de asigurare a acţiunii şi se ridică sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Botanica nr. 12-2-7736-23092015 din 07 octombrie 2015.

Se pune sechestru pe bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești ce aparțin pîrîtului ***** IDNP 2000034041615 în limita valorii de 168459,98 (una sută șaizeci și opt mii patru sute cincizeci și nouă, 98) lei.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de în apel în Curtea de Apel în Chişinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei
Judecătorul Octavian Dvornic